

Digeværker mod Beskadigelser end den, som den almindelige Lovgivning hjemler, er stemmende med det oprindelige Regjeringsforslags § 21.

Til § 17.

I denne § indeholdes en Bestemmelse om Afgjørelsen af Tvistigheder med Hensyn til Dige-Anliggender mellem de Flere, der maatte være interesserede i et Dige, som ikke henhører til noget Digelag. Afgjørelsen er henlagt til Landvæsenkommissionen, som den Autoritet, hvem denne Myndighed naturligt bør tilkomme.

Til §§ 18—21.

Medens der lader sig anføre en Del for, at de Rettsregler, der gjælde angaaende Diger, der tjene til Bærn mod Oversvømmelse for alt eksisterende Eiendomme, ikke bør komme til Anvendelse paa Diger, der alene opføres for at indvinde Land fra Havet, maa det paa den anden Side erkjendes, at det ofte kan være vanskeligt at drage en skarp Grænse mellem disse 2 Kategorier af Diger, idet Inddæmningsdiger hyppig tillige ville tjene til Beskyt-

telse for alt eksisterende Zorder. Det gaar derfor ikke an ganske i Almindelighed at undtage Inddæmningsdiger fra Lovens Omraade. I Betragtning heraf har man givet § 19 en saadan Affattelse, at Lovens Regler kun blive anvendelige paa Inddæmningsdiger, naar disse tillige ville tjene til Beskyttelse for allerede tilværende Zorder.

Ihvorvel Indholdet af denne Lov iøvrigt ikke angaar Diger, til hvis Anlæg der ydes Understøttelse af Staten, er der med Hensyn til de i Lov af 23de Mai 1873 omhandlede Digeanlæg paa Volland og Falster i § 19 optaget en Bestemmelse om, at nærværende Lov efter disse Anlægs Fuldførelse kan gives Anvendelse paa dem efter Indvigningsministerens nærmere Bestemmelse. Dette er foranlediget ved, at der i Loven af 23de Mai 1873 ikke er givet nærmere Regler om disse Anlægs Bestyrelse m. v., efterat de ere blevne fuldførte, hvilket vil blive afhjulpet ved den nysnævnte Regel i § 19, idet de fornødne Forfrifter i saa Henseende herefter kunne blive givne i Eighed med nærværende Lov og under behørigt Hensyn til disse Anlægs særegne Karakter.